

המיפנה הדרמאטי: המפגין מכפר אוריה, חסן יאיר, נתלה במושכות הסוס שהשוט

(המשך מעמוד 49)

והתיקים. כועסים יותר, כואבים יותר אך מתונים. הקבוצה השלישית, הקטנה ביותר, היתה קבוצת בני מושביהדרום. חברי מרשבים אלה, אשר המצב הכלכלי פגע בהם יותר מאשר במושבים הוותיקים ור בקיבוצים היו הגורם המתסיס והאליים. הם הסתערו על שער פולוחבו הכבד ואיימו להפילו, נענעו את השערים האחרים, ואף שברו אותם בקטעים מסוימים, טיפסו על גג בית-המישומר וניסו לקפוץ פנימה, לתוך מישכן-הכנסת, זרקו תרנגולי הודו על השומרים והשוטרים, השליכו ביצים, ריגו בי עפר, גושי שלג ואבנים כבדות, ללא אבחנה.

בשלב מסויים, אחרי שהמישטרה ניסתה לפזר את המפגינים הזועמים בעזרת פרשים וסוסים שאומנו במיוחד לשם כך, החלה הסערה הגדולה. כשהם עומדים מאחרי הגדר הפעילו שוטרי מישמר-הכנסת את זרנוקי המים שאותם הכינו מראש. אולם הזרנוקים לא הפחידו את החקלאים למודי העמל. הם עמדו מולם והמשיכו להמטיר בוך, אבנים וקרשים אל עבר שוטרי המישמר. איש-מישמר אחד נפצע בעינו ושנת דם, אנשי-מישמר אחרים נסוגו פנועים ומלוכלכים, כשהקסדות והמגינים לא מצליחים לגונן עליהם.

מהעבר השני של הגדר התנפלו המפגינים על הסוסים — חקלאים אי אפשר

להפחיד בסוסים. אחד מהם, חסן יאיר ממושבי אוריה, הסתער על סוס-מישטרה ועל רוכבו. הוא ספג בעיטה מהסוס המבוהל ונפל על הרצפה, מחוסר הכרה ופצוע קשה. שאר הרוכבים מיהרו להימלט על סוסיהם כששוטרים תבושי קסדות באים לחלצם.

זכרונות

לא נעימים

כששערי הכנסת פורקו עליידי ה'המון, הוזעקה יחידה של מישמר-הגבול והוצבה ליד שערי הבניין עצמו, על כל

צרה שלא תבוא. השוטרים מיהרו להזעיק תיגבורות, אולם המישטרה לא הצליחה לגייס כוח שיעמוד מול מפגינים אלה. חברי-הכנסת שיצאו אל המפגינים, חלקם במטרה להרגיעם וחלקם במגמה להסעיר עוד יותר את הרוחות, לא יכלו שלא להיזכר בהפגנות אחרות, שהפכו כבר חלק מהפולקלור של הכנסת. רבים נזכרו, לראיה הפגנה זו, בהפגנה אחרת שאירגן מי שהוא היום ראש הממשלה, מנחם בגין, בתחילת שנות החמישים, אל מול הכנסת הישנה שהיתה בבניין פרומין במרכז העיר. היא היתה אלימה, אך השתתפו בה לא יותר מעשרה אחוז ממיספר משתתפי ה'הפגנה של החקלאים. בגין הסתער אז, בהתייצבו בראש מפגיני חרות, באבנים